

Vil jeg anvende de Betragtninger, jeg saaledes har troet at burde udtale, paa et Tilfælde, som ligger nær, og som gif forud for det andet Things Oplosning, kan man jo dog ikke nægte, at, dersom Toldsagen eller Sagen om Toldgrændsen bliver fremmet af Landsstinget paa samme Maade, som den udgif fra Folkethinget, og dens Behandling dermed skulde betragtes som sluttet paa Rigsdagen, saa vilde derved aabnes en Vej til at eludere Kronens grundlovmæssige Ret til at opløse Rigsdagen i det Hele eller en Deel af den. Ved saaledes at udtale disse mine Tvivl, vilde det være mig meget hjært at høre Andres Tanker i denne Anledning, og navnlig Thingets høitærede Formands Anskuelse om, hvorledes man kunde gjenneagaae de Vanffeligheder, der saaledes synes mig at være forbundne med Situationen.

Formanden: Til det Spørgsmaal, som den ærede Landsstingsmand fornemmelig har udvirket, maa jeg bemærke, at der for Die blikket ikke er Anledning til nærmere at gaae ind derpaa. Jeg mener nemlig, at det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholde sig med et Lovforslag, der har været vedtaget i det opløste Thing og derfra er kommet til dette Thing, og som nu vedtages overeensstemmende dermed og i samme Form, som det er oversendt hertil, i Landsstinget ved 3die Behandling, det vil være Gjenstand for Afgjørelse, naar vi i Dagsordenen komme til en af de Sager, som dette Spørgsmaal angaaer, navnlig den første af de Sager paa Dagsordenen, hvor det Tilfælde netop er tilfede, at et i det opløste Thing vedtaget Lovforslag skal foretages til 3die Behandling her, og sandsynligviis vil blive vedtaget overeensstemmende med det i det opløste Thing vedtagne Forslag. Jeg ønsker derfor gjerne, at dette Spørgsmaal maa blive udsat til sit Sted, og jeg skal kun foreløbig bemærke, at jeg er af den Mening, at et saadant Lovforslag, som nu vedtages her i Landsstinget ved 3die Behandling overeensstemmende med det Forslag, som er fremkommet fra Folkethinget, ikke vil være at sende til Statsraadet til Sanctions Erhvervelse, men vil være at sende til det andet Thing som et Landsstingsforslag. Mine Grunde herfor skal

jeg udvikle, naar vi komme til den Sag, hvor dette Spørgsmaal reiser sig.

Forsaavidt derimod den ærede Landsstingsmand har, som det forekommer mig, meent, at de Regler, som maatte gjælde for et slikt Tilfælde, ogsaa maatte have Indsydelse paa de øvrige Sager, som fra Folkethinget ere indkomne til Landsstinget og staae under Behandling i Landsstinget, og hvilket navnlig er Tilfældet med den Sag, som nu efter Dagsordenen skal foretages til indledende Behandling, da maa jeg bemærke, at, dersom jeg havde haft nogen Tvivl om, at Landsstinget har at behandle sliige Sager, saaledes som de nu foreligge, vilde jeg have tilladt mig at udvikle og fremsætte saadan Tvivl; men derom har jeg ikke haft nogen Tvivl, og derfor er jeg heller ikke fremkommen med nogen Betragtning om, hvorvidt der skulde være Noget til Hinder for, at den Sag, som nu staaer til Behandling, nemlig til indledende Behandling, behandles her i Thinget. Det maa nemlig holdes fast, at Landsstinget ikke har været hævet, at Landsstingets Møder kun ere udvirket, at det fortsætter sine Forhandlinger, saaledes som de ere blevne afbrudte, og at Landsstinget ikke kan tilintetgjøre sine egne Arbejder og sine egne Forhandlinger uden paa regulatvismæssig Maade. Nu er den Sag, som her staaer til indledende Behandling, paa lovmæssig Maade forelagt i Landsstinget, den har paa lovmæssig Maade indvundet det Stadium, hvorpaa den befinder sig, idet den efter den foreskrevne Frist er sat til Behandling i Landsstinget. Det er en Landsstings sag, og ikke nogen Folkethings sag, altsaa en Sag, som Landsstinget fortsætter. Jeg skal i den Henseende ogsaa anføre, at naar Forretningsordenen for det Tilfælde, at Noget vil tilbagesende et Forslag, enten Regjeringen eller et Medlem, som har inddragt et saadant Forslag, paa hvilketombest Stadium end denne Sag er kommen, giver ethvert af Thingets Medlemmer Ret til at optage Sagen, saa ligger jo den Tanke til Grund herfor, at det Arbejde, der er fremmet af Thinget, er Thingets Eiendom, som ethvert af Thingets Medlemmer er berettiget til at gjøre Forring paa at bruge. Derfor forekommer det mig ogsaa, at man maa betragte den Sag,